

KONFERENCJA 5.

LUTY 2013

SŁUŻBA W KOŚCIELE – J 15,1-17

1. Przyjdź Duchu Święty napełnij serca twoich wiernych i zapal w nich ogień swojej miłości...

W lutym zgłębiamy tajemnicę obecności Ducha Świętego w naszym życiu, który jest i działa w Kościele. Jest w nas, w naszych sercach, które – jak napisał św. Paweł – są świątynią Ducha Świętego.

Wierzę w Ducha Świętego – Pana i Ożywiciela. Duch Święty nie jest jakąś energią, tchnieniem – jest Osobą Boską równą Ojcu i Synowi, od Ojca i Syna pochodzi. Jest Bogiem – jest Ożywicielem. Ożywia martwe wysuszone kości w wizji proroka Ezechiela. Wyprowadza z grobu i daje nowe serce każdemu człowiekowi. Jan Paweł II w 1998r. wezwał nas, abyśmy na nowo odkryli Ducha Świętego, który jest i działa w Kościele. Trzeba, abyśmy dziś na nowo we wspólnocie odkryli Ducha Świętego, który jest i działa we wspólnocie, w nas i przez nas. Charyzmaty to dary Ducha Świętego dane nam, aby przez nas Duch Święty działał w Kościele, we wspólnocie dla dobra wszystkich. Wylanie Ducha Świętego, albo jak to inni mówią łaska Pięćdziesiątnicy jest wydarzeniem kluczowym, tak jak oddanie życia Jezusowi – Panu i Zbawcy. Mamy takie rozpoznanie, że nie wszyscy w naszej wspólnocie doświadczyli tej łaski – przyjęli Ducha Świętego i dary charyzmatyczne. Mówię o osobach, które od niedawna są w naszej wspólnocie, nie były na weekendzie alfa, kursie Filipa; a także o małżeństwach, które dołączyły do Wody Życia i nie miały okazji uczestniczyć w Seminarium życia w Duchu Świętym z modlitwą o wylanie Ducha Świętego. Bardzo proszę wszystkich, aby przygotować się na spotkanie z Duchem Świętym. Będzie taka możliwość dla małżeństw w niedzielę 24 lutego na Eucharystii, a dla innych we wtorek 26 lutego godz. 20.00 gdy będzie Wieczór Chwały.

2. Uwaga - 13 lutego rozpoczynamy Wielki Post, czyli czas przygotowania do Świąt Paschalnych. Wielki Post, to droga nawrócenia – otwarcia się na miłość, której źródłem jest Bóg. Tą miłością jesteśmy obdarowani i tą miłością mamy służyć Kościołowi i wspólnocie. Tu chcę przytoczyć słowa listy do Hebrajczyków 10,24-25 **„Troszczmy się o siebie wzajemnie, aby się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków. Nie opuszczajmy naszych wspólnych zebrań, jak to się stało zwyczajem niektórych, ale zachęcajmy się nawzajem, i to tym bardziej, im wyraźniej widzicie, że zbliża się dzień.”** Troszczmy się o siebie - troska, to miłość. W małej grupce – komórce poznajemy się coraz bardziej i zaprzyjaźniamy – powstają więzi i wyczuwamy sytuacje w jakich żyjemy. Troszczyć się i zachęcać do miłości to ważna wskazówka, bo często słabniemy, poddajemy się zniechęceniu, przychodzą trudności i czarne chmury. Czytamy dalej, aby nie opuszczać wspólnych zebrań – spotkań wspólnoty, a przychodzi taka pokusa. To dotyczy nas wszystkich i we wtorek i po domach i w niedzielę - – mnie się też nieraz nie chce... Nawet gdy jest ciężko, gdy przychodzi sesja i trzeba uczyć się intensywnie i zdawać egzaminy; i gdy boli serce, bo rozstaliśmy się, a tak myślałem, że będziemy zawsze. Nie poddawać się rozczarowaniom, zniechęceniom, pokusom ucieczki. Proszę animatorów o tę troskę za tych, którzy są tobie dani w grupce. Jeśli ktoś nie przyjdzie na spotkanie i nie powiadomił dlaczego – zadzwoń (SMS nie wystarczy) niezwłocznie, odzyskaj, zapytaj, co się stało... - niech wie, że myślicie o nim, czekacie, brakuje go wam –

niech to będzie troska miłości. To jest twoja odpowiedzialność, twój obowiązek. Może trzeba się z nim szczególnie spotkać, odwiedzić go, pomodlić się – słowa zachęty, współczucia... Pamiętajmy, jak ważna jest nasza obecność na spotkaniach, ważna dla nas i dla innych. Jeżeli już naprawdę nie możesz być, zadzwoń do animatora i powiedz też dlaczego nie możesz być... To oznacza, że poważnie traktujesz wspólnotę, swoich przyjaciół... Może potrzebujesz w tym momencie szczególnej modlitwy, pomocy – wszyscy jesteśmy słabi i ulegamy kryzysom. Gdy ciebie nie ma na spotkaniach powstaje pusta przestrzeń, brak – jesteś niezastąpiony, naprawdę jesteś potrzebny... Wszyscy to odczuwają, a tym bardziej, gdy nie wiedza co się dzieje, dlaczego... Gdy coś się stanie animatorowi, musi być zastępca i musi być w porę powiadomiony i stanąć odpowiedzialnie... Bardzo troszczmy się o siebie. Musi nam wszystkim zależeć na wspólnych spotkaniach. To jest też znak, że spotkaliśmy Jezusa, że jest naszym Panem i Zbawcą i chcemy za Nim podążać.

3. Czwartym celem wspólnoty i tej małej, tzn. komórki i dużej Wody Życia – jest służba w Kościele i we wspólnocie.

Służba – przypomnijmy sobie znaczenie tego słowa. Co to znaczy służyć?

Służyć, to przede wszystkim manifestować miłość trynitarną, którą poznaliśmy i w którą uwierzyliśmy: Bóg jest Miłością. On pierwszy nas pokochał i dał nam Syna, żeby nas zbawić i poprzez Jego ofiarę wlał Ducha Miłości w nasze serca.

Manifestować czyli ukazywać, objawiać, uwidaczniać Miłość.

We wspólnocie podejmujemy różne posługi. Najpierw pojawili się animatorzy, potem wyłoniła się moderacja. Ich posługa jest niezbędna, aby wspólnota mogła funkcjonować. Służba o której mówimy nie jest działaniem pod przymusem. Nie przynosi zysków, ale jest działaniem miłości, tzn. motywem tej służby – prowadzenie spotkań, troska o ludzi, rozeznawanie w jakim kierunku ma podążać wspólnota, świadczenie pomocy, zachęta, różne formy zaangażowania – ma być miłość. Pamiętajmy, że Duch Święty jest miłością i to On chce przez nas działać. Każdy, kto autentycznie służy we wspólnocie jest i ma być otwarty na Ducha Świętego, aby On mógł przez nas działać.

4. Ga 5,13 „**Wy zatem, bracia, powołani zostaliście do wolności. Tylko nie bierzcie tej wolności jako zachęty do hołdowania ciału, wręcz przeciwnie, miłością ożywni służcie sobie wzajemnie!**”.

Biblia uczy, że przez grzech staje się człowiek niewolnikiem zła, egoizmu i pożądlivosti. Ale Chrystus przyszedł nas wyzwolić i ci, którzy poznali Jezusa i przyjęli go jako Pana swojego życia, zostali przez Niego wyzwoleni. Jesteśmy wolni by realizować to, co Bóg dla nas zamyślił, aby żyć tym do czego Bóg nas powołał i po co zostaliśmy stworzeni. Jesteśmy wolni by wydobywać z siebie nasze własne dary i oddawać je na służbę innym tak, aby im pomóc odnaleźć ich własne dary. Jeśli wykorzystujemy naszą wolność do zaspakajania naszych kaprysów – podobnie popadamy w niewolę. Jeśli stosujemy ją do służby, do miłości, do dawania siebie, osiągniemy pełnię dziecięstwa Bożego. Jednym z podstawowych owoców nawrócenia jest wolność od wszelkich uwarunkowań, aby móc służyć innym. We wspólnocie służba realizuje się na różne sposoby, ale szczególnie poprzez zaangażowanie w diakoniach. Słowo diakonia, jest pochodzenia greckiego i znaczy służba. Diakonie we wspólnocie podejmują różnorakie służby, aby mogła istnieć i funkcjonować wspólnota. Nie będę teraz ich prezentował, ani omawiał. Możesz sobie poczytać na stronie naszej wspólnoty i dowiedzieć się o poszczególnych diakoniach, ale jeśli we wspólnocie rośniesz i dojrzewasz duchowo, to rodzi się w Tobie potrzeba dania coś z siebie, zaangażowania w coś dobrego.

Spotkania małej grupki, dzielenie się, modlitwa w niej, relacje, które powstają między wami i wasza obecność w dużej wspólnoty, gdy spotykamy się razem powinny kształtować w każdym z was pragnienie zaangażowania się w jakąś służbę zarówno we wspólnoty, ale również może pobudzać ciebie do podjęcia służby w Kościele. Mam tu na myśli Kościół w wymiarze parafialnym, np. ktoś z Wody Życia uczestnicząc we mszy świętej, w zwykły dzień, w swojej parafii podejmuje się odczytania Słowa Bożego, bo akurat na tej mszy nie ma lektora, ani ministrantów. Taką posługę często widzimy, podejmują niektórzy z was u nas, u św. Jakuba. Mogą być inne posługi, ktoś angażuje się jako ministrant na mszy akademickiej, czy we wspólnoty. Ktoś inny podejmuje się zbierać tacę. Ktoś inny śpiewa psalm responsoryjny itd. Jeszcze inny, albo inna podejmuje służbę sprzątkowania w sali św. Faustyny, albo w naszej kawiarence.

We wspólnoty rodzinnej Woda Życia zaproponowałem mężczyznom, aby podjęli służbę w kościele, jako nadzwyczajni szafarze Eucharystii i czekam na ich reakcję, to znaczy na zgłaszanie się. To jest wyjątkowa służba w kościele – podawać Jezusa w komunii w czasie mszy świętej, a także zanosić Jezusa chorym, którzy na mszę przyjść nie mogą. To nie tylko zaszczyt dla całej rodziny, ale to wyjątkowe błogosławieństwo. Zwracam się teraz jeszcze raz do panów, mężów i ojców naszej wspólnoty – czy jesteś gotowy na taką służbę, na taką miłość? Jezus potrzebuje ciebie. Służba, to miłość w realizacji, w konkrety. Pamiętaj, że prawdziwa służba może być podejmowana tylko w miłości, której źródłem jest Duch Święty. To nie jest jakieś uczucie, emocja, ale zwrot serca, aby czynić dobro bezinteresownie. Duch Święty rozdziela dary, charyzmaty, które są jak narzędzia wykorzystywane przy służbie. Jesteśmy wszyscy obdarowani – nie możemy nie służyć.

5. Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię! To znaczy zapomnijcie o sobie, o szukaniu przyjemności, myśleniu wyłącznie o sobie. Przestańcie lękać się chorób, starości, kredytów, utraty pracy... Oddajcie się służbie miłości w której Duch Święty chce działać przez ciebie dla dobra innych. Bądź choiny, idź na całość, a Duch Święty rozłoży twoje siły i możliwości w odpowiednich przestrzeniach, w których zaangażujesz swoje życie.

Podsumowanie

Celem ewangelizacji nie jest tylko niesienie Jezusa, ale pomoc w pozostaniu z Nim w łączności (komunii) i to staje się dzięki Kościołowi w sposób stały, odpowiedzialny i ostateczny. Nauczyć się służyć braciom we wspólnoty wykorzystując dary, którymi Duch Święty obdarza każdego dla wspólnego dobra, aby budować Jego Ciało jest tym, czego Jezus pragnie.

Kilka rad i zasad:

- w służbie centralne miejsce zajmuje Jezus Chrystus, który jest krzewem winnym, a my latoroślami, bez Niego nic nie możemy uczynić (J 15,5)
- służyć braciom nie jest zasługą, ani hobby, ale twoim obowiązkiem
- każda służba musi zrodzić się podczas modlitwy i rozeznania
- czuć się częścią całości, tzn. planu zbawienia – ucz się być współpracownikiem tych, którzy służą w ewangelizacji np. w kursie alfa...
- nieustannie dziękuj za to, że możesz służyć, a Boża radość niech rozpiera twoje serce i twój uśmiech

PLAN SPOTKANIA

Pieśni są wyłącznie propozycją, można zastosować inne, ale właściwe w treści do całego spotkania oraz poszczególnych jego części.

Jeżeli spotkanie odbędzie się w Wielkim Poście, należy pamiętać, że nie korzystamy z pieśni w tekście których znajduje się – Alleluja.

1. WYZNANIE WIARY - CREDO: Skład Apostolski

2. Uwielbienie

Zaleca się, ale nie trzeba wykorzystywać wszystkich podanych tekstów z PŚ w uwielbieniu.

pieśń do Ducha Świętego

- Duchu Święty, o przyjdź i rozpal nas i ulecz nas... - J 15,16-17

pieśni wielbiące

- Godzien, o godzien nasz Bóg... J 13,14
- Jezus najwyższe Imię... - J 15,5
- Przyjdź Jezu, przyjdź... - 1 P 4,10

3. Dzielenie:

- Co Jezus zrobił dla mnie?
(Dostrzeżenie działania Bożego w moim życiu – np. ostatnio przebyte rekolekcje, działanie Pana Boga w codzienności)
- Co ja zrobiłem dla Jezusa? *(Dzielenie się swoim oikos – jak ewangelizuje swoje oikos?; jakie mam trudności w ewangelizacji?; za kogo się modlę, itd...)*

4. Pieśń i odczytanie Słowa Bożego:

- Gdy drogi pomyli los zły... (Ty tylko mnie poprowadź...)
- Słowo Boże: J 15,1-11

5. Konferencja (odsłuchać nagrania)

6. Pogłębienie - pytania są nagrane po konferencji...

7. Modlitwa dziękczynna

- Dzięki Jezu, dzięki Jezu...
- Dziękczynienie spontaniczne, litanijne

8. Prośby i modlitwa wstawiennicza

- Jak łania...
- **Prośby** *(ukierunkowane na zewnątrz za osoby z oikos – wymieniamy je z imienia i wzywamy Ducha Świętego – Przyjdź Duchu Święty)*
- **Czas na modlitwę wstawienniczą** *(wcześniej przed spotkaniem osoby powinny zgłosić się do animatora prosząc o modlitwę wstawienniczą)*
- Rzekł Pan i stało się...

9. Modlitwy na zakończenie

- Modlitwa w intencji ewangelizacji – Jezu Jedyny Pasterzu...
- Ojciec nasz... *(wszyscy trzymają się za ręce, twarzami są zwróceni na zewnątrz)*
- Benedykcja *(robimy krzyżyki na czołach ze słowami – Jezus Ciebie kocha, albo niech Cię Pan błogosławi i strzeże)*

10. Ogłoszenia:

- We wtorek 26 lutego wieczór chwały – modlitwa wstawiennicza o wylanie Ducha Świętego – ci, którzy pierwszy raz przystąpią powinni się przygotować wewnętrznie to tej modlitwy (jak? powie i pomoże animator). Małżeństwa WŻ w niedzielę 24 lutego taka modlitwa...